

lille Stænk af Hellighed af til alle de andre Aftener efter Fyraften; der er jo dog kun en Gradsforskjel.

Derfor har min tapre Kollega for Ribe Amts 4de Valgkreds og jeg i heftig Strid med hele det samlede Udvalg under Nr. 17 stillet et Ændringsforslag til § 10, som lyder paa, at Paragraffen skal udgaa, idet vi dermed ville slaa fast, at Lørdag Aften hverken er mere eller mindre hellig end en anden Aften, og ligesaa de Aftener, der gaa forud for de store Helligdage. Hvis det høje Ting vilde være saavenligt at stemme for dette Ændringsforslag af det ærede Medlem og mig, vilde det indlægge sig meget stor Fortjeneste og ikke gøre nogen som helst Fortrød, man vilde virke i den gode og fornuftige Sags Tjeneste og tage et lille Skin af Pudsighed bort fra denne Lov, som den ellers maatte kunne komme til at gaa ud i Verden med.

Lange: Jeg skal give den ærede Ordfører (Knop) Medhold i, at Hovedparten af den danske Befolkning vel maa siges at ønske denne Lov, men som jeg allerede paa pegede ved første Behandling, er der vel ogsaa nok et Mindretal, der ikke vil blive tilfreds dermed; jeg pegede endvidere paa, at Lovforslaget ikke blev fuldt ud retfærdigt over for Byerne i Forhold til Landet. Den Del af Samfundet, det maa ske kommer til at gaa mest ud over, turde være den mindst godt stillede Del; jeg skal pege paa forskellige Arbejdere som Skomagere og Skræddere o. s. v., der mange Gange først aflevere deres Arbejde sent Lørdag Aften; de faa saa deres Penge udbetalt, og paa den Tid vilde de da ikke kunne faa købt Varer for Pengene lige saa lidt som Søndag Morgen. Jeg er bange for, at for dem og for de Forbindelser, de have, ogsaa blandt de handlende, vil det blive en Gêne, som ikke er af ganske lille Betydning netop for den mindst velstillede Del af Befolkningen. Jeg erkender, at det vil være et Gode, om man kunde komme til Forstaaelse og Enighed om denne Sag, men jeg ved, at der er adskillige, der ville komme til at føle sig trykkede deraf. En anden Ting, som vedrører denne Sag, er, at man let vil komme til at favorisere Landet i Forhold til Byerne. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at det er en absolut Umulighed at faa kontrolleret, at de handlende paa Landet ikke handle om Søndagen. Medens man i Byerne vel over alt har en tilstrækkelig Politistyrke til at kunne for-

hindre, at der handles i Butikkerne om Søndagen, vil det ikke altid være muligt at kontrollere det paa Landet, fordi der i et helt Birk ofte kun findes een Betjent, og han holder oven i Købet Helligdag om Søndagen; altsaa den eneste Mand, man har til at kontrollere Søndagshandelen paa Landet er absolut ikke til Stede. Derfor mente jeg, at det vilde være en Hjælp, om man kunde faa indført den Bestemmelse i Loven, at ogsaa de, der handlede hos de handlende, blev delagtige i de Bøder og Mulkter, som blive dikterede for Overtrædelser af Helligdagsloven. Det siges, at det har slet ingen Betydning, fordi de handlende, naar de staa med Loven i Ryggen, vide, hvad de have at holde sig til, og andet behøves ikke. Men naar man ved, hvordan Menneskene ere, og ved, hvor ofte de gerne ville tjene Penge, turde det være givet, at naar man ikke har Frygt for at blive opdaget i denne Overtrædelse af Helligdagsloven, vil det i mangfoldige Tilfælde ske, at der handles paa Landet om Søndagen, skjult eller frit, medens man i Byerne altid er afskaaren fra at gøre det.

Naar jeg har tilladt mig at fremsætte et Ændringsforslag her til dette Lovforslag, berørte jeg allerede ved første Behandling, at en saadan Ændring kun skulde gaa ud paa, at man efter „Søndage før Jul“ indsatte „og første Søndag i Maj og November“. Da jeg udtalte dette ved første Behandling, blev der svaret af den ærede Ordfører med nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. Den ærede Ordfører sagde, at det var en Sag, som jeg ikke fik Udvalget til at gaa med paa, „fordi det simpelt hen vilde føre til, at de unge Mennesker ude paa Landet, naar de paa disse Søndage kom ind til Byen, vilde faa Lejlighed til at faa indkøbt, som det ærede Medlem (Lange) sagde, forskellige Varer, men disse Varer kunde komme til at bestaa af en Del vaade Ting, som de slet ingen Nytte have af, men som de tværtimod kun have Fortrød af.“

Naar den ærede Ordfører udtaler sig paa den Maade, tror jeg at maatte sige, at det er en fuldstændig Misforstaaelse, thi det lykkes nu ikke nogen Sinde at forhindre de unge Mennesker paa Landet i at have Lyst til at komme sammen med deres bekendte saa fra det ene og saa det andet Sted disse to Dage, der betragtes som særlige Helligdage for Tjenestetyndet, nemlig første Søndag i Maj og første Søndag i November. De komme til Byen,